

РЕШЕНИЕ

№ 11150

гр. София, 21.03.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 25 състав, в
публично заседание на 23.02.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Боряна Петкова

при участието на секретаря Мая Миланова, като разгледа дело номер **12334** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 – чл.178 от Административно-процесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по жалба на адв. С. Г., като пълномощник на „ДЕНТАЛЕН ЦЕНТЪР ВЕДРА ДЕНТАЛ“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], срещу ЗАПОВЕД за налагане на санкции №РД-233С-372/14.10.2025г. на управителя на Националната здравноосигурителна каса (НЗОК). С оспорвания административен акт, на основание чл.59, ал.13 във вр. с ал.11, т.1, предл. 1^{-во}, б. „а“ Закона за здравното осигуряване (ЗЗО) и чл.151, ал.1, т.2, чл.159, ал.1, чл.162, ал.1 и ал.2 и чл.170, ал.1 от Националния рамков договор за денталните дейности за 2023-2025г. (НРДДД 2023-2025) на „Дентален център Ведро Дентал“ ЕООД („Д. център Ведро“) – изпълнител по договор №223152/05.10.2023г. за оказване на първична извънболнична дентална помощ, е наложена санкция „прекратяване на договора“, сключен със Столичната здравноосигурителна каса (СЗОК) – частично, по отношение на лекаря, който не е извършил дейността – д-р Ц. Н. К., лекар по дентална медицина, в лечебното заведение „Д. център Ведро“.

Жалбоподателят претендира за недействителност на оспорваната Заповед, като постановена при допуснати съществени нарушения на административнопроцесуалните правила и в противоречие с материалноправните норми. Поддържа, че денталните дейности реално са били извършени на М. П. П., но погрешно са били отчетени на друго здравноосигурено лице – В. Х. Б.. Твърди, че в случая е била допусната техническа грешка при отчитането на действително извършени стоматологични процедури, заплатени от НЗОК. Смята, че в нарушение на принципа на служебното начало в административния процес, управителят на НЗОК не е взел предвид изразеното от лечебното заведение становище и не е анализирал установените факти, събраните

доказателства и дадените обяснения относно констатираните несъответствия. Сочи, че по повод на подадената жалба проверяващият екип е бил длъжен да събере всички относими доказателства, а не само онези, посочени от подателя В. Б.. Претендира, че установените при проверката несъответствия в отчетената и заплатена от НЗОК дейност се дължат на техническа грешка при въвеждане на данните в електронната система на НЗОК, а не на умисъл от страна на лекаря по дентална медицина. Изтъква, че нормативният режим, установен в НРДДД 2023-2025 предвижда времеви диапазон между съставянето на Амбулаторния лист при прегледа и последващото му електронно подаване и прави ясно разграничение между медицинския документ, подписан от пациента при лечението му и техническото му електронно въвеждане за отчетни цели. Релевира и доводи, че в случая е неприложима нормата на чл.59, ал.13 във вр. с ал.11, т.2 ЗЗО, тъй като липсва елементът на „повторност“ на нарушението. Твърди също, че по същество наложената санкция представлява пълно, а не частично прекратяване на договор №223152/05.10.2023г. за оказване на първична извънболнична дентална помощ, тъй като д-р К. е единственият лекар по дентална медицина, работещ в лечебното заведение. Смята, че този резултат противоречи на целите на закона за осигуряване на достъп до дентална помощ на здравноосигурените лица. Излага и твърдения, че поради допуснатата техническа грешка получените от НЗОК суми са били своевременно възстановени от страна на „Д. център Ведро“ с което, според жалбоподателя, целта на закона е била спазена, а налагането на процесната санкция води до двойно санкциониране за едно и също деяние. Чрез процесуалния си представител адв. С. Г. моли съда да отмени Заповед №РД-233С-372/14.10.2025г. и да осъди ответника да му възстанови сторените разноски по водене на делото. Доводи за незаконосъобразност на административния акт излага и в представени по делото писмени бележки по същество на спора. Ответникът – УПРАВИТЕЛ на Националната здравноосигурителна каса, оспорва жалбата. Чрез процесуалния си представител юрк. Х. Т. поддържа, че процесната Заповед е законосъобразен административен акт и не са налице сочените основания за отмяна. Не претендира за разноски. Евентуално прави възражение за прекомерност на заплатеното от жалбоподателя адвокатско възнаграждение и моли съда да присъди по-нисък размер на разноските в тази част. Доводи за неоснователност на жалбата излага и в представени по делото писмени бележки по същество на спора.

СЪДЪТ, след като обсъди доводите на страните и писмените доказателства събрани по делото, приема за установено от фактическа страна следното:

Не е спорно между страните и съдът приема за установено по делото, че жалбоподателят „Д. център Ведро“ е лечебно заведение по смисъла на чл.8, ал.1, т.4 от Закона за лечебните заведения (ЗЛЗ) и в това си качество е изпълнител по договор №223152, съответно от 30.01.2020г. и от 05.10.2023г., сключен с НЗОК, за оказване на първична извънболнична дентална помощ на задължително здравноосигурените лица (ЗОЛ).

Административното производство е било образувано по жалба с вх. №19-01-2043/27.06.2025г., подадена от В. Х. Б. (л.56). В жалбата са изложени следните твърдения: От 2013г. до настоящия момент Б. не е посещавала кабинета на д-р Ц. К.. Преди година Б. разговаряла с представител на лечебното заведение да ѝ бъде върната здравната книжка, но ѝ било отговорено, че книжката е някъде при тях, но не е важна. Впоследствие, при направена от нея проверка Б. установила, че през целия период, включително и през 2024г., има вписани дентални дейности, които не са ѝ били извършвани.

Със Заповед №РД-25-468/19.08.2025г. управителят на НЗОК е наредил на „Д. център Ведро“ да бъде извършена самостоятелна, първична, пълна проверка в периода 25 – 29.08.2025г., със задача:

Контрол по изпълнението на договор №223152 от 30.01.2020г. и от 05.10.2023г. за оказване на първична извънболнична дентална помощ и във вр. с жалба с вх. №19-01-2043/27.06.2025г. (л.42). За резултатите от проверката е съставен Протокол №РД-25-468-1/29.08.2025г., който видно от отбелязването на последната му страница, е бил връчен на управителя на дружеството д-р Ц. К. на 04.09.2025г. (л. 43-51). Срещу изводите, отразени в Протокол №РД-25-468-1/29.08.2025г., управителят на дружеството - жалбоподател е изразила становище според което манипулациите описани в Амбулаторни листове №, № 318/07.11.2022г., 371/16.10.2023г. и 1084/18.12.2024г. са били извършени на здравноосигурено лице М. П., но са били погрешно отчетени на В. Б.. Според същото становище става въпрос за неправилно оформяне на медицинската документация, дейностите са били реално извършени, но не на В. Б., поради което и на нейно име няма съхранявани амбулаторни листове на хартиен носител (вх. №22-3152-1/12.09.2025г. по описа на СЗОК, л.68).

С писмо изх. №20-22-882/15.09.2025г. преписката е била изпратена на директора на СЗОК за разглеждане на възраженията на д-р Ц. К. от Арбитражната комисия и съответно уведомяване на лечебното заведение за решението. С Решение №1/24.09.2025г. Арбитражната комисия към СЗОК е приела за неоснователно възражението на д-р Ц. К., представляваща лечебното заведение „Д. център Ведро“ срещу Протокол №РД-25-468-1/29.08.2025г. (л.82-гръб – л.84).

Производството е приключило с постановяване на оспорваната Заповед за налагане на санкции №РД-233С-372/14.10.2025г.

За изясняване на делото от фактическа страна са приети и не са оспорени относими писмени доказателства, които съдът ще обсъди при формиране на праните изводи: Констативен протокол за извършена проверка №1065/23.10.2025г. на Изпълнителна агенция „Медицински надзор“; Преводно нареждане за плащане към бюджета от 17.11.2025г. (л.32); Преводно нареждане за плащане към бюджета от 17.11.2025г. (л.33); Протокол за неоснователно получени суми №РД-25-468-2/29.08.2025г. (л.52, 53); Протокол за неоснователно получени суми №РД-25-468-3/29.08.2025г. (л.54, 55); Становище от „Д. център Ведро“ (без дата, л.59); Декларация от В. Х. Б., дадена на 29.07.2025г. (л.60); Становище от д-р П. К. от 29.07.2025г. за извършен преглед и сваляне на зъбен статус на пациентката В. Х. Б. и Амбулаторен лист №1035/29.07.2025г. (л.61, 62); Амбулаторни листове №, № 25037A0A8B72, 233392091BCE, 00328 (л. 63-65); Амбулаторни листове №, № 000318, 000371, 001084 (л.69, 70); Декларация от М. П. П., дадена на 10.09.2025г. (л.74); Писмена покана за възстановяване на суми получени без правно основание №РД25ПП295/07.10.2025г. (л.104); Заповед за налагане на санкции №РД-253С-371/14.10.2025г. (л.105).

При така установените факти, съдът намира от правна страна следото:
Жалбата е ПРОЦЕСУАЛНО ДОПУСТИМА.

Насочена е срещу индивидуален административен акт който подлежи на съдебен контрол за законосъобразност, съгласно чл.162, ал.4 НРДДД 2023-2025. Подадена е в преклузивния срок за оспорване от активно легитимирано лице – адресат на акта.

Разгледана по същество жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА.

Като взе предвид изложените от жалбоподателя оплаквания и извърши проверка на оспорвания акт на всички основания за законосъобразност, съдът достигна до следните изводи:

Заповед за налагане на санкции №РД-233С-372/14.10.2025г. е издадена от компетентен административен орган, в кръга на правомощията му, съгласно чл.162, ал.1 НРДДД 2023-2025.

Актът е в предписаната от закона форма и при издаването му не са допуснати нарушения на процесуалните правила, установени в чл.74 ЗЗО и Глава деветнадесета от НРДДД 2023-2025,

които да бъдат определени като съществени и да мотивират неговата отмяна. Съдът споделя разбирането, че нарушението на процесуалните правила е съществено само тогава, когато е повлияло или е могло да повлияе върху крайното решение по същество на административния орган.

Процесната Заповед е в съответствие с приложимите материалноправни норми и с целта на закона да гарантира на здравноосигурените лица правото да получават медицинска/дентална помощ в обхвата на пакета от здравни дейности, гарантиран от бюджета на НЗОК и в съответствие с критериите за качество и достъпност.

С нормите на чл.59, ал.11, т.1 и ал.13 ЗЗО е въведено задължение за управителя на НЗОК или на съответната районна здравноосигурителна каса (РЗОК) да прекрати изцяло или частично договор с изпълнител на медицинска и/или дентална помощ при отчитане на дейност, която не е извършена, както и при извършване и отчитане на медицинска дейност, за която няма съответни медицински индикации, установено по реда на [чл.72, ал.2 ЗЗО](#). Идентична е и разпоредбата на чл.159, ал.1 НРДДД 2023-2025 според която, управителят на НЗОК, съответно директорът на РЗОК, налага санкция "прекръпяване на договора" при отчитане на дейност, която не е извършена, както и при извършване и отчитане на медицинска дейност, за която няма съответни медицински индикации, установено по реда на чл.72, ал.2 ЗЗО от изпълнител на извънболнична дентална помощ по определен пакет - частично, по отношение на лекаря по дентална медицина, който не е извършил тази дейност.

В случая е била извършена проверка по реда на чл.72, ал.2 ЗЗО която е установила, че д-р Ц. К. – управител на „Д. център Ведра“, не е извършила денталната дейност отчетена с Амбулаторни листове с №00328/07.11.2022г., №233392091ВСЕ/16.10.2023г. и №25037A0A8B72/ 18.12.2024г. По същество тези констатации не са били оспорени от жалбоподателя в хода на административното производство и не са оборени в съдебната фаза. В съответствие със служебното начало в процеса и на основание чл.171, ал.4 АПК съдът е дал на страните указания за разпределението на доказателствената тежест и изрично е посочил на жалбоподателя, че не представя доказателства, че е извършил денталните дейности, отразени в Амбулаторни листове с №, № 00328/07.11.2022г., 233392091ВСЕ/16.10.2023г. и 25037A0A8B72/18.12.2024г. и съответно заплатени от бюджета на НЗОК. Жалбоподателят не се е справил с доказателствената си тежест и не е ангажирал доказателства оборващи тезата на ответника, че е отчетел и са му били заплатени дейности които не е извършил. Обратното заключение не следва от ангажираните от жалбоподателя писмени доказателства: Декларация от М. П. П. и Амбулаторни листове №, № 000318/07.11.2022г., 000371/16.10.2023г. и 001084/19.12.2024г. От тези доказателства може да бъде обоснован единственият възможен извод, че на посочените дати в лечебното заведение е била осъществявана дентална помощ по отношение на трето лице – М. П., която обаче няма общо с отчетената и заплатена по отношение на ЗОЛ – подател на жалбата В. Б.. Неубедителни и неподкрепени с доказателства са изложените от жалбоподателя твърдения за допуснатата техническа грешка при обработването на медицинската документация, която е била повтаряна в продължение на три последователни години 2022 – 2024 и вследствие на която дентални дейности извършени на едно лице – М. П., са били отчетени и заплатени за друго ЗОЛ – В. Б.. Следва да се отбележи, че с това си действие денталният лекар на практика е лишил ЗОЛ Б. от възможността да ползва стоматологична помощ, заплатена от НЗОК, в избран от нея момент в който е възникнала необходимост от такава помощ.

Според приложимата норма на чл.170, ал.1 НРДДД 2023-2025 когато арбитражната комисия потвърди констатациите на длъжностното лице по чл.72, ал.2 ЗЗО изцяло или частично, управителят на НЗОК е длъжен, в условията на обвързана компетентност, да издаде заповед за

налагане на предвидените в НРДДД санкции. Именно в тази хипотеза е издадена и процесната Заповед след като с Решение №1/24.09.2025г. Арбитражната комисия към СЗОК е приела за неоснователно възражението на д-р Ц. К. срещу Протокол №РД-25-468-1/29.08.2025г. и съответно е потвърдила констатациите на длъжностните лица, извършили проверката, че отчетените и заплатени от бюджета на НЗОК дентални дейности не са били извършени.

Неоснователни са и оплакванията на жалбоподателя, че за същото деяние на „Д. център Ведра“ са били наложени повече от една различни санкции. Напротив, от приетата по делото Заповед за налагане на санкции №РД-253С-371/14.10.2025г. е видно, че на лечебното заведение са били наложени санкции „финансова неустойка“, всяка в размер на 100 (сто) лева за нарушения на установените изисквания за работа с медицинска или финансова документация, което нарушение е различно от процесното за което законът – чл.154, ал.1 НРДДД 2023-2025 е предвидил самостоятелно основание за налагане на санкция. Без значение за законосъобразността на административния акт е и обстоятелството, че д-р К. по отношение на която е прекратен договорът за оказване на първична извънболнична дентална помощ с №223152/05.10.2023г. е единственият лекар по дентална медицина в лечебното заведение. Макар да не е представен по делото, не е спорно между страните, че договорът за оказване на първична извънболнична дентална помощ е сключен между НЗОК и юридическото лице - „Д. център Ведра“ и следователно в тежест и във възможностите на последното е да продължи да упражнява дейността чрез наемане на дентален лекар по отношение на когото договорът не е прекратен.

По изложените доводи съдът приема, че Заповед за налагане на санкции №РД-233С-372/14.10.2025г. е законосъобразен административен акт и като такъв, не подлежи на отмяна.

Така мотивиран и на основание чл.172, ал.2 АПК АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. - град, Второ отделение, 25^{-ти} състав,

РЕШИ

ОТХВЪРЛЯ жалбата на „ДЕНТАЛЕН ЦЕНТЪР ВЕДРА ДЕНТАЛ“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], срещу ЗАПОВЕД за налагане на санкции №РД-233С-372/14.10.2025г. на управителя на Националната здравноосигурителна каса.

РЕШЕНИЕТО може да се обжалва с касационна жалба пред Върховния административен съд на РБългария в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ

Боряна Петкова